

**UCHWAŁA NR XXI/159/16
RADY GMINY ALEKSANDRÓW KUJAWSKI**

z dnia 17 czerwca 2016 r.

**w sprawie przyjęcia Strategii Rozwiązywania Problemów Społecznych w Gminie Aleksandrów Kujawski na
lata 2016 - 2020**

Na podstawie art. 18 ust.2 pkt.15 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym (Dz.U. z 2016r. poz.446) oraz art. 17 ust.1pkt. 1 ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz.U. z 2015r. poz. 163 ze zm.)¹⁾Rada Gminy uchwala, co następuje:

§ 1. Przyjmuje się Strategię Rozwiązywania Problemów Społecznych w Gminie Aleksandrów Kujawski na lata 2016 - 2020, stanowiącą załącznik do niniejszej uchwały.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Wójtowi Gminy Aleksandrów Kujawski.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia z mocą obowiązującą od 1 stycznia 2016 roku.

**PRZEWODNICZĄCY
Rady Gminy**

mgr Waldemar Barteżak

11(110)-244

RADCA PRAWNY

Brzdęk
Marcin Brzdęk

¹⁾Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz.U. z 2010r. Nr 217 poz 1427, z 2015 r. poz. 693, poz 1045, poz.1058, poz.1240,poz. 1310, poz 1359,poz.1607, poz 1830 i poz 1893,oraz z 2016r. poz. 195

UZASADNIENIE

Art. 16 b ust. 1 i 17 ust. 1 pkt 1 ustawy o pomocy społecznej wskazują, że do zadań własnych o charakterze obowiązkowym gminy należy opracowanie i realizacja gminnej strategii rozwiązywania problemów społecznych ze szczególnym uwzględnieniem programów pomocy społecznej, profilaktyki i rozwiązywania problemów alkoholowych i innych, których celem jest integracja osób i rodzin z grup szczególnego ryzyka. Gminna Strategia Rozwiązywania Problemów Społecznych stanowi załącznik do niniejszej uchwały. Jest najważniejszym dokumentem stanowiącym o realizowanej lokalnej polityce społecznej. Uwzględnia m.in. diagnozę sytuacji społecznej, prognozę zmian w zakresie objętym strategią, określa: cele strategiczne projektowanych zmian, kierunki niezbędnych działań, sposoby realizacji strategii oraz jej ram finansowych, wskaźniki realizacji działań.

PRZEWODNICZĄCY
Rady Gminy
mgr Waldemar Bartczak

Załącznik do Uchwały Nr XXI/159/16

z dnia 17 czerwca 2016 roku

Rady Gminy Aleksandrów Kujawski

**Strategia Rozwiązywania Problemów Społecznych
Gminy Aleksandrów Kujawski na lata 2016-2020**

Gminna Strategia Rozwiązywania Problemów Społecznych Gminy Aleksandrów Kujawski na lata 2016-2020

I. WSTĘP

Zadaniem własnym gminy o charakterze obowiązkowym jest opracowanie i realizacja gminnej strategii rozwiązywania problemów społecznych ze szczególnym uwzględnieniem programów pomocy społecznej, profilaktyki i rozwiązywania problemów alkoholowych i innych, których celem jest integracja osób i rodzin z grup szczególnego ryzyka. Powyższy obowiązek wynika z art. 17 ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz.U. z 2015r. poz. 163 ze zm.).

Opracowanie strategii rozwiązywania problemów społecznych jest szansą pełniejszego wykorzystania wszystkich zasobów publicznych i niepublicznych i ich koordynacji. We współczesnym świecie mamy do czynienia z występowaniem różnego rodzaju kryzysów. Powodują one wzrost bezrobocia i pogorszenie warunków bytu ludności, zwiększenie strefy ubóstwa. Istniejące zagrożenia powinny być dostrzegane i uwzględnione w polityce gospodarczej i społecznej państwa. Winny one zapobiegać przede wszystkim kryzysom gospodarczym, ograniczać ich negatywne skutki oraz rozwiązywać kwestie społeczne, w tym szczególnie dotyczące bezrobocia i związanej z nim sfery ubóstwa. Przy opracowywaniu Strategii Rozwiązywania Problemów Społecznych Gminy Aleksandrów Kujawski dokonano przeglądu najistotniejszych problemów życia społecznego - analizując ich źródła oraz poziom natężenia, ustalone zostały słabe i mocne strony tego stanu rzeczy, a także prognozy szans i zagrożeń jakie należy brać pod uwagę przy planowaniu sposobów rozwiązywania problemów. Nowe regulacje prawne w zakresie pomocy społecznej zwiększyły zakres działań dla samorządu terytorialnego. Nastąpiło przeniesienie organizacji świadczenia pomocy z państwa na organy samorządowe. Dzięki temu stworzona została możliwość opracowania zintegrowanego programu pomocy rodzinie, w wyniku którego udzielana pomoc będzie wszechstronna i kompleksowa

1.1 Procedura tworzenia Gminnej Strategii Rozwiązywania Problemów Społecznych

Strategia Rozwiązywania Problemów Społecznych jest to zwarty dokument zawierający koncepcję działania ukierunkowanego na długoterminową pomoc w zaspokojeniu niezbędnych potrzeb osób i rodzin oraz umożliwienie życia w warunkach odpowiadających godności człowieka. Dokument ten składa się z następujących elementów:

Diagnozowanie sytuacji społecznej w gminie: dane demograficzne, informacje o ryku pracy, identyfikacja problemów społecznych, zasoby instytucjonalne i kadrowe, warunki gospodarcze.

Formułowanie misji:

- swoista prośba określenia pożądanego stanu w perspektywie czasu. Opracowanie misji polega

przede wszystkim na poszukiwaniu podstawowych wartości, na których opierać się powinna całość działania.

Analiza strategiczna

Dla prawidłowego określenia kierunków rozwoju w każdym planie strategicznym należy w pierwszej kolejności zdiagnozować posiadane zasoby i możliwości oraz ocenić stan aktualny. W planowaniu strategicznym funkcjonują różne metody przedstawiania sytuacji obecnej i oceny uwarunkowań rozwojowych. Jedną z najczęściej stosowanych jest **analiza SWOT**.

SWOT to angielski skrót:

S STRENGTHS - MOCNE STRONY

W WEAKNESSES - SŁABE STRONY

O OPPORTUNITIES - SZANSE

T THREATS - ZAGROŻENIA

Pozwala ona zobrazować bieżące, wewnętrzne i zewnętrzne uwarunkowania rozwoju systemu pomocy społecznej gminy, potencjał własny (mocne i słabe strony) oraz oddziaływanie otoczenia (szanse i zagrożenia). Analiza gminy została zdiagnozowana poprzez rozpoznanie kluczowych czynników sklasyfikowanych w następujący sposób:

MOCNE STRONY - wewnętrzne czynniki mające pozytywny wpływ na rozwój pomocy społecznej w gminie, wyróżniające ją walory, tworzące podstawy dla jej przyszłego rozwoju.

SŁABE STRONY - wewnętrzne czynniki mające negatywny wpływ na rozwój pomocy społecznej w gminie, utrudniające rozwój i realizację zamierzeń; braki w potencjałach obniżające możliwości rozwoju.

SZANSE - czynniki w otoczeniu gminy sprzyjające jej rozwojowi, pozwalające na eliminowanie słabości, wzmocnienie sił, uruchomienie nowych form działania.

ZAGROŻENIA - czynniki w otoczeniu gminy utrudniające jego rozwój, stanowiące bariery w przełamywaniu dzisiejszych trudności i blokujące możliwości podejmowania działań w różnych, istotnych z punktu widzenia rozwoju opieki społecznej w gminie.

Analiza SWOT:

-czyli porządkowanie informacji pod kątem ich przydatności do strategii oraz grupowaniu problemów na słabe i mocne strony w poszczególnych obszarach problemowych. Ponadto należy dokonać oceny problemu pod względem jego znaczenia.

Mocne i słabe strony w zakresie rozwiązywania problemów społecznych.

MOCNE STRONY

-dobra organizacja pracy w ośrodku pomocy społecznej,

- dobra organizacja pracy jednostek organizacyjnych gminy i administracji publicznej,
- dobrze zdiagnozowane niektóre obszary problemowe, np. bezrobocie, niewydolność opiekuńczo – wychowawcza,
- wykwalifikowana kadra instytucji pracujących na rzecz mieszkańców gminy
- doświadczenie w zakresie realizacji programów profilaktycznych i naprawczych,
- rozwinięte formy pomocy pozamaterialnej,
- duże zasoby siły roboczej,
- wysoki odsetek mieszkańców w wieku produkcyjnym,
- dobra współpraca ze szkołami działającymi na terenie gminy, GOZ, GOK, Kościołami.

SŁABE STRONY

- wzrost liczby klientów pomocy społecznej (przyjmowanie wzorców zachowań przez dorosłe już dzieci osób korzystających z pomocy),
- brak systemowych rozwiązań problemów społecznych,
- wysoka stopa bezrobocia,
- niski poziom wynagrodzeń,
- rosnące koszty utrzymania,
- wzrost zatrudnienia „na czarno” ,
- niski poziom wykształcenia osób bezrobotnych,
- duży odsetek osób bezrobotnych długotrwale w wieku 45-55 lat z niskim poziomem wykształcenia,
- odpływ wykwalifikowanej kadry,
- nieskoordynowane działania na rzecz rozwiązywania problemów społecznych,
- zły przepływ informacji,
- rutyna osób zajmujących się pracą na rzecz rozwiązywania problemów społecznych,
- niechęć mieszkańców oraz przedstawicieli instytucji w niektórych działaniach,
- niska aktywność społeczna i zawodowa mieszkańców gminy,
- niechęć instytucji do prowadzenia wspólnych działań,

-biurokracja,

-brak precyzyjnych przepisów prawnych lub ciągłe ich zmiany.

Monitoring:

- bezpośrednia i ciągła informacja na temat skuteczności i wydajności danego programu. Monitoring powinien być prowadzony w sposób ciągły w oparciu o wskazania w opracowanych programach w postaci spodziewanych rezultatów realizacji poszczególnych celów, programów i zadań.

1.2 Podstawy merytoryczne Gminnej Strategii Rozwiązywania Problemów Społecznych

Podstawą do opracowania strategii są następujące przepisy prawne:

Ustawa z dnia 12 marca 2004r. o pomocy społecznej (Dz.U. z 2015r. poz.163 ze zm.). Według ustawy pomoc społeczna jest instytucją polityki społecznej państwa, mającą na celu umożliwienie osobom i rodzinom przezwyciężenia trudnych sytuacji życiowych, których nie są one w stanie pokonać wykorzystując własne uprawnienia, zasoby i możliwości (art. 2 ust. 1 ustawy).

Ustawa o pomocy społecznej określa: zadania z zakresu pomocy społecznej, rodzaje świadczeń z pomocy społecznej oraz zasady i tryb ich udzielania, organizacje pomocy społecznej, zasady i tryb postępowania kontrolnego w zakresie pomocy społecznej. Zgodnie z ustawą pomocy społecznej udziela się osobom i rodzinom w szczególności m.in. z powodu ubóstwa, sieroctwa, bezdomności, bezrobocia, niepełnosprawności, długotrwałej lub ciężkiej choroby, przemocy w rodzinie a także potrzeby ochrony macierzyństwa lub wielodzietności, bezradności w sprawach opiekuńczo-wychowawczych i prowadzenia gospodarstwa domowego, zwłaszcza w rodzinach niepełnych lub wielodzietnych, trudności w przystosowaniu do życia po zwolnieniu z zakładu karnego alkoholizmu lub narkomanii, zdarzenia losowego i sytuacji kryzysowej, klęski żywiołowej lub ekologicznej.

Ustawa z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej (Dz.U. z 2016 poz. 575 ze zm.). Ustawa reguluje kwestie prawne związane ze wspieraniem rodziny i systemem pieczy zastępczej, określa: zasady i formy wspierania rodziny przeżywającej trudności w wypełnianiu funkcji opiekuńczo-wychowawczych, zasady i formy sprawowania pieczy zastępczej oraz pomocy w usamodzielnianiu jej pełnoletnich wychowanków, zadania administracji publicznej w zakresie wspierania rodziny i systemu pieczy zastępczej, zasady finansowania wspierania rodziny i systemu pieczy zastępczej, zadania w zakresie postępowania adopcyjnego. Ponadto ustawa wprowadziła m.in. instytucję asystenta rodziny.

Ustawa z dnia 28 listopada 2003r. o świadczeniach rodzinnych (Dz.U. z 2015 poz. 114 ze zm.). Ustawa określa warunki nabywania prawa do świadczeń rodzinnych oraz zasady ustalania, przyznawania i wypłacanie tych świadczeń. Świadczeniami rodzinnymi są: zasiłek rodzinny oraz dodatki do zasiłku rodzinnego, świadczenia opiekuńcze: zasiłek pielęgnacyjny,

specjalny zasiłek opiekuńczy oraz świadczenie pielęgnacyjne, zapomoga wypłacana przez gminy, na podstawie art. 22a, świadczenia wypłacane przez gminy na podstawie art. 22b, jednorazowa zapomoga z tytułu urodzenia się dziecka, świadczenie rodzicielskie.

Ustawa z dnia 7 września 2007 r. o pomocy osobom uprawnionym do alimentów (Dz.U.2016 poz. 169 ze zm.). Ustawa określa zasady postępowania wobec osób zobowiązanych do świadczenia alimentacyjnego na podstawie tytułu wykonawczego, jeżeli egzekucja prowadzona przez komornika sądowego jest bezskuteczna oraz przyznawanie zaliczek alimentacyjnych dla osób samotnie wychowujących dzieci uprawnionych do świadczenia alimentacyjnego na podstawie tytułu wykonawczego, którego egzekucja jest bezskuteczna.

Ustawa z dnia 13 czerwca 2003r. o zatrudnieniu socjalnym (Dz.U. z 2011 Nr 43 poz.225 ze zm.). Ustawa o zatrudnieniu socjalnym stwarza szanse na powrót do społeczeństwa osobom, które z różnych powodów znalazły się na marginesie życia społecznego.

Ustawa kładzie nacisk na edukację i aktywizację środowisk marginalizowanych zawodowo i społecznie, a także na wspieranie zatrudnienia dla tych grup.

Tym osobom nowa ustawa oferuje zatrudnienie socjalne, rozumiane jako uczestnictwo w "inkubatorach społecznych" - Centrach Integracji Społecznej lub jako wspierane zatrudnienie socjalne u przedsiębiorców w Centrach Integracji Społecznej bądź w ramach własnej działalności gospodarczej w formie spółdzielni.

Drugą formą pomocy przewidzianą w ustawie jest wspieranie zatrudnienia osób, które uległy wykluczeniu społecznemu. Wspieranie może polegać na skierowaniu danej osoby przez Powiatowy Urząd Pracy do pracy u przedsiębiorcy.

Ustawa z dnia 19 sierpnia 1994r.o ochronie zdrowia psychicznego (Dz.U. z 2016 poz. 546 ze zm.). W świetle ustawy ochronę zdrowia psychicznego zapewniają organy administracji rządowej i samorządowej oraz instytucje do tego powołane. Ochrona zdrowia psychicznego w szczególności polega na:

- promocji zdrowia psychicznego i zapobieganiu zaburzeniom psychicznym,
- zapewnieniu osobom z zaburzeniami psychicznymi wielostronnej i powszechnie dostępnej opieki zdrowotnej oraz innych form opieki i pomocy niezbędnych do życia w środowisku rodzinnym i społecznym,
- kształtowaniu wobec osób z zaburzeniami psychicznymi, właściwych postaw społecznych, a zwłaszcza zrozumienie tolerancji, życzliwości, a także przeciwdziałaniu ich dyskryminacji.

Ustawa z dnia 24 kwietnia 2003r. o działalności pożytku publicznego i wolontariacie (Dz.U. z 2016 poz. 239 ze zm.). Jest to akt prawny wprowadzający kompleksowe rozwiązania dotyczące podstawowych dziedzin działalności organizacji pozarządowych w Polsce.

Ustawa reguluje kwestie prowadzenie działalności pożytku publicznego, uzyskanie przez organizacje pozarządowe statusu organizacji pożytku publicznego oraz konsekwencje z tym

związane, nadzór nad prowadzeniem działalności pożytku publicznego, wolontariat.

Ustawa z dnia 26 października 1982r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (Dz.U. z 2016 poz.487 ze zm.). Ustawa zobowiązuje gminę do podejmowania działań zmierzających do ograniczenia spożywania napojów alkoholowych oraz zamiany struktury ich spożywania, inicjowanie i wspieranie przedsięwzięć mających na celu zmianę obyczajów w zakresie sposobu spożywania tych napojów, działania na rzecz trzeźwości w miejscu pracy, przeciwdziałanie powstawaniu i usuwaniu następstw nadużywania alkoholu, a także wspieranie działalności w tym zakresie organizacji społecznych i zakładów pracy.

Ustawa z dnia 21 czerwca 2001r. o ochronie praw lokatorów mieszkaniowym zasobie gminy i o zmianie kodeksu cywilnego (Dz.U z 2014 poz. 150 ze zm.). Ustawa reguluje zasady i formy ochrony praw lokatorów oraz zasady gospodarowania mieszkaniowym zasobem gminy. Tworzenie warunków do zaspokojenia potrzeb mieszkaniowych należy do zadań własnych gminy. Gmina na zasadach i warunkach przewidzianych w ustawie zapewnia lokale socjalne i lokale zamienne, a także zaspokaja potrzeby mieszkaniowe gospodarstw domowych o niskich dochodach.

Ustawa z dnia 27 sierpnia 1997r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnieniu osób niepełnosprawnych (Dz. U. z 2011 Nr 127 poz. 721 ze zm.). Ustawa dotyczy osób, których stan fizyczny, psychiczny lub umysłowy trwale lub okresowo utrudnia, ogranicza bądź uniemożliwia wypełnianie ról społecznych, a w szczególności zdolności do wykorzystania pracy zawodowej, jeżeli uzyskały orzeczenie:

- o zakwalifikowaniu przez organy orzekające do jednego z trzech stopni

niepełnosprawności (lekki, umiarkowany, znaczny),

- całkowitej lub częściowej niezdolności do pracy na podstawie odrębnych przepisów,

- o rodzaju i stopniu niepełnosprawności osoby, która ukończyła 16 rok życia na podstawie odrębnych przepisów.

Ustawa z dnia 20 kwietnia 2004r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz.U. z 2016 poz. 645 ze zm.). Ustawa określa zadania państwa w zakresie promocji zatrudnienia, łagodzenia skutków bezrobocia oraz aktywizacji zawodowej. Zadania realizowane są poprzez instytucje rynku pracy działające w celu: pełnego i produktywnego zatrudnienia, osiągnięcie wysokiej jakości pracy, zasobów ludzkich, wzmocnienie integracji oraz solidarności społecznej.

Ustawa z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz.U. z 2016 poz.224 ze zm.) Ustawa określa zasady i tryb postępowania w zakresie przeciwdziałania narkomanii oraz zobowiązuje organy administracji rządowej do przeciwdziałania naruszeniom prawa dotyczącego obrotu, wytwarzania, przetwarzania, przerobu i posiadania substancji, których

używanie może prowadzić do narkomanii.

Ustawa z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie (Dz.U. z 2015 r. poz.1390). Przemoc w rodzinie, w świetle Ustawy o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie, to jednorazowe lub powtarzające się umyślne działanie lub zaniechanie naruszające prawa lub dobra osobiste osób najbliższych, w szczególności narażające te osoby na niebezpieczeństwo utraty życia, zdrowia, naruszające ich godność, nietykalność cielesną, wolność, w tym seksualną, powodujące szkody na ich zdrowiu fizycznym lub psychicznym, a także wywołujące cierpienia i krzywdy moralne u osób dotkniętych przemocą. Ustawa wskazuje formy działań zapobiegających zjawisku przemocy w rodzinie, zmianę świadomości społeczeństwa, skuteczną ochronę ofiar przemocy, w tym w szczególności dzieci, stworzenie mechanizmów ułatwiających izolację sprawców od ofiar oraz zmianę postaw osób stosujących przemoc w rodzinie.

Rządowy program „Pomoc państwa w zakresie dożywiania” przyjęty został ustawą z dnia 29 grudnia 2005r. o ustanowieniu programu wieloletniego „Pomoc państwa w zakresie dożywiania”(Dz.U. z 2005r. Nr 267 poz. 2259 ze zm.). Od 2014 roku Program kontynuowany jest w oparciu o Uchwałę nr 221 Rady Ministrów z 10 grudnia 2013 roku w sprawie ustanowienia wieloletniego programu wspierania finansowego gmin w zakresie dożywiania "Pomoc państwa w zakresie dożywiania" na lata 2014-2020,(M.P. z 2015r. poz.821).

Celem Programu jest wsparcie gmin w wypełnianiu zadań własnych o charakterze obowiązkowym w zakresie dożywiania dzieci oraz zapewniania posiłku osobom jego pozbawionym. Ponadto program zakłada **długofalowe działanie w zakresie poprawy stanu zdrowia dzieci i młodzieży poprzez ograniczanie zjawiska niedożywienia**, upowszechnianie zdrowego stylu żywienia, poprawę poziomu życia osób i rodzin o niskich dochodach oraz rozwój w gminach bazy żywieniowej, ze szczególnym uwzględnieniem potrzeb dzieci i młodzieży.

1.3 Założenia metodologiczne

Prowadzenie racjonalnej i długofalowej polityki społecznej polega na wspomaganiu i kreowaniu rozwoju różnych dziedzin. Priorytetowym narzędziem polityki społecznej jest opracowywanie strategii pozwalającej na określenie problemów społecznych oraz definiowanie celów prowadzonych do ich rozwiązania.

Główne założenia metodologiczne przyjęte przy opracowaniu polityki społecznej dla gminy Aleksandrów Kujawski obejmują:

- charakterystyka i diagnoza problemów gminy oraz ich lokalizacja,
- zastosowanie analizy SWOT polegającej na grupowaniu problemów na słabe i mocne strony,
- sformułowanie misji i wizji,
- zdefiniowanie głównego celu strategicznego i celów pośrednich,

- uzasadnienie prawidłowego doboru celów oraz ich efektywności,
- efektywność dokumentu umożliwiająca dostosowanie do zmieniających się warunków zewnętrznych i monitorowanie.

II. Ogólna charakterystyka Gminy Aleksandrów Kujawski

Gmina wiejska Aleksandrów Kujawski pod względem powierzchni należy do średnich w województwie kujawsko - pomorskim, jest zdecydowanie największą gminą powiatu aleksandrowskiego - zajmuje aż 27,7 % powierzchni powiatu. **Gmina wiejska Aleksandrów Kujawski** to 134 km² malowniczo położonych terenów o wspaniałych walorach przyrodniczych i krajobrazowych. Gminę zamieszkuje ponad 11 700 mieszkańców. Gęstość zaludnienia w gminie - 87 osób na km². W strukturze użytkowania gruntów zdecydowanie dominują użytki rolne, które zajmują powierzchnię 9515,4320 ha, co stanowi 72,5 % obszaru gminy. Gmina charakteryzuje się bardzo korzystnym położeniem komunikacyjnym. Znajduje się przy drodze krajowej Nr 1, krzyżującej się w tym rejonie z drogą wojewódzką Nr 266 Ciechocinek - Konin. Przez teren gminy przebiega węzeł autostradowy A1; a także przebiegają dwie łączące się w Aleksandrowie Kujawskim linie kolejowe: zelektryfikowana dwutorowa Toruń - Kutno (stacja w Otłoczynie) i jednotorowa Aleksandrów Kujawski - Ciechocinek (stacja Odolion).

Gmina dzieli się na 28 sołectw obejmujących łącznie 41 miejscowości wiejskie. Średnia liczebność ludności sołectwa w gminie wynosi 419 osób, przy tym tylko 10 sołectw przewyższa tę wielkość. W świetle danych ewidencji ludności Urzędu Gminy najliczniej zasiedlone było (maj 2016) sołectwo Służewo, zamieszkiwane przez 1377 mieszkańców, zaś najmniejszymi były sołectwa: Białe Błota - 89, Chrusty - 108 i Zduny - 125 mieszkańców.

Wykaz organizacji pozarządowych działających na terenie Gminy

Aleksandrów Kujawski

1. Uczniowski Klub Sportowy „Reszka” przy Publicznej Szkole Podstawowej w Służewie
2. Gminny Klub Sportowy „Start” w Stawkach
3. Uczniowski Klub Sportowy „Smyk Wołuszewo” przy Publicznej Szkole Podstawowej w Wołuszewie
4. Uczniowski Klub Sportowy „Wietnamskie Sztuki Walki”
5. Stowarzyszenie Ekologiczne „Silentium”
6. Stowarzyszenie Stawskie Forum Rozwoju
7. Stowarzyszenie na Rzecz Wspierania Rozwoju Odolionu
8. Stowarzyszenie na Rzecz Rozwoju Gminy Aleksandrów Kujawski nr KRS: 0000191670
9. Stowarzyszenie Mieszkańców Sąsiadujących ze Składowiskiem Odpadów w Miejscowości Służewo-Pole Stowarzyszenie „EKO” – nr KRS: 0000078211
10. Stowarzyszenie na Rzecz Rozwoju Gminy Aleksandrów Kujawski „Stawki Młodym” – nr KRS: 0000219115
11. Stowarzyszenie Producentów Rolnych Gminy Aleksandrów Kujawski nr KRS: 0000084573
12. Ośrodek Sportów Konnych w Nowym Ciecchocinku – nr KRS: 0000119096
13. Stowarzyszenie Poszkodowanych przez Nieuczciwych Pracodawców

nr KRS: 0000258770

14. Toruńskie Stowarzyszenie Dogotarii „Pieś” – nr KRS: 0000261972
15. Gminny Międzyzakładowy Ludowy Klub Sportowy „Orzeł” w Służewie
nr KRS: 0000276944
16. Towarzystwo Przyjaciół Niziny Ciechocińskiej – nr KRS: 0000278634
17. Stowarzyszenie Wspólnie dla Osna Drugiego – nr KRS: 0000398835
18. Stowarzyszenie Abstynenckie „Bezpieczna Przystań” – nr KRS: 0000421271
19. Stowarzyszenie Przyjaciół Łazieńca „Cudne Manowce” – nr KRS: 0000423998
20. Stowarzyszenie „Aktywni na Wsi” – nr KRS: 0000443396
21. Ochotnicza Straż Pożarna w Ostrowąsie – nr KRS: 0000062433
22. Ochotnicza Straż Pożarna w Opoczkach – nr KRS: 0000068225
23. Ochotnicza Straż Pożarna w Słomkowie – nr KRS: 0000068467
24. Ochotnicza Straż Pożarna w Wołuszewie – nr KRS: 0000086261
25. Ochotnicza Straż Pożarna w Odolionie – nr KRS: 0000354525
26. Ochotnicza Straż Pożarna w Służewie – nr KRS: 0000392536

Fundacje zarejestrowane na terenie gminy:

Fundacja SERCE DLA DZIECKA

adres: Grabie 34, 87-700 Aleksandrów Kujawski
tel./fax: +48 54 282 12 70
e-mail: sercedladziecka@interia.eu
strona: www.fundacjasercedladziecka.pl
Prezes Fundacji: Siostra Iwona Kaczmarek
KRS: 0000219842 (status OPP – Organizacji Pożytku Publicznego)

Fundacje działające na terenie gminy:

Fundacja im. Brata Alberta Organizacja Pożytku Publicznego WARSZTAT TERAPII

ZAJĘCIOWEJ „Karczemka”

adres: Otłoczyn 1, 87-700 Aleksandrów Kujawski
tel./fax: +48 56 622 90 32, tel. +48 56 622 94 33
e-mail: wtkarczemka@wp.pl
strona: www.karczemka.org.pl
Kierownik: Agnieszka Urbańska
KRS: 0000028246 (status OPP – Organizacji Pożytku Publicznego)

III Rozdział

Priorytety Gminnej Strategii Rozwiązywania Problemów Społecznych

Istotą funkcjonowania społeczności jest jej zdolność do realizowania swoich celów oraz potrzeb w sposób zapewniający przeżycie i samorealizację jej członków.

Dla funkcjonalności społeczeństwa, tj. dla spełnienia jego podstawowych oczekiwań muszą istnieć:

- **zasoby własne:** pieniądze, mieszkanie, żywność, opieka domowa i instytucjonalna, odzież, środki komunikacji, dostęp do ochrony zdrowia oraz wiedza, inicjatywa, pomysłowość.

- **systemy wsparcia:** uruchamiane w sytuacjach pojawienia się problemów społecznych lub gdy indywidualna osoba bądź grupa z różnych powodów znajdują się w trudnej sytuacji życiowej, której nie można przezwyciężyć w granicach posiadanych możliwości i uprawnień.

W razie pojawienia się trudności i niemożności przezwyciężenia ich we własnym zakresie, nasze ustawodawstwo zobowiązuje organy administracji publicznej do podejmowania różnych działań socjalnych, m.in. udostępnienie systemu wsparcia społecznego i zasobów społecznych, umożliwiających zaspokajanie najniezbędniejszych potrzeb życiowych oraz bytowych odpowiadających godności człowieka. Obowiązek ten definiuje art. 3 ustawy o pomocy społecznej.

Transformacja społeczno-gospodarczego Państwa zmieniła w istotny sposób warunki życia naszego społeczeństwa. Pojawiła się nierównowaga w zaspokajaniu podstawowych potrzeb, postępujące zróżnicowanie mieszkańców według dochodów z tendencją powiększania się grupy społecznej, która potrzebuje różnego rodzaju wsparcia.

Pomoc społeczna pełni znaczącą funkcję zabezpieczenia społecznego, a jej przedmiotem są działania ukierunkowane na przeciwdziałanie i łagodzenie skutków przemian dokonujących się w obszarach życia społecznego.

Występujące na terenie Gminy Aleksandrów Kujawski bezrobocie pociągnęło za sobą lawinę skutków, które spowodowały znaczny procent zubożenia społeczeństwa oraz spadek aktywności społecznej licznej grupy społeczeństwa. Pojawiły się grupy szczególnego ryzyka tj. grupy, które bez odpowiedniego systemu wsparcia nie będą mogły wejść na rynek pracy i powrócić do czynnego życia zawodowego.

Istniejący stan rzeczy nakazuje zatem przyjęcie i realizację priorytetów które powinny:

- zredukować niepewność jutra,
- doprowadzić do osiągnięcia przez społeczność lokalną zdolności radzenia sobie z trudnościami przy pomocy różnych form wsparcia,
- zapewnienie osobom bezrobotnym możliwości przekwalifikowania się,
- pokazanie młodemu pokoleniu, że bycie mieszkańcem naszej gminy nie dyskwalifikuje jej w stosunku do młodzieży z innych terenów

Priorytety gminnej strategii rozwiązywania problemów społecznych:

- 1 Kształtowanie świadomego i odpowiedzialnego społeczeństwa zdolnego do rozwiązywania swoich problemów życiowych.*
- 2 Realizacja działań profilaktycznych i edukacyjnych w celu integracji osób i rodzin z grup szczególnego ryzyka.*
- 3 Budowa gminnego systemu profilaktyki i opieki nad najbardziej potrzebującymi wsparcia.*

Priorytety te, będą realizowane poprzez następujące programy:

1. Pomocy społecznej,
2. Wspierania rodziny przeżywającej trudności w wypełnianiu funkcji opiekuńczo – wychowawczych,
3. Profilaktyki i rozwiązywania problemów alkoholowych ,
4. Przeciwdziałania narkomanii,
5. Przeciwdziałania przemocy w rodzinie i ochrony ofiar,
6. Pomoc państwa w zakresie dożywiania.

Pomoc społeczna

Pomoc społeczna nie działa w próżni. Jej rolę, miejsce i znaczenie wyznacza przede wszystkim sytuacja społeczno-ekonomiczna i rozwój gospodarczy.

W Polsce nie ma jeszcze obecnie ostatecznego kształtu docelowego modelu pomocy społecznej, a jej działania skierowane są na doraźne załatwianie pojawiających się problemów.

W sytuacji, kiedy w ostatnich latach większość rodzin korzystała z pomocy GOPS z powodu bezrobocia, a perspektywy zatrudnienia były nikłe, nie można było oczekiwać, że pomoc społeczna zrealizuje swój podstawowy cel, jakim jest zasada pomocniczości, zakładająca takie uzupełnianie możliwości i wysiłków jednostki i rodziny, aby doprowadzić do stanu, w którym mogą one w sposób niezależny zaspokajać swoje potrzeby. Obecnie sytuacja na rynku pracy zaczyna się stabilizować i ośrodek pomocy coraz częściej pomaga potrzebującym w znalezieniu zatrudnienia. Pomoc społeczna jest ze swej natury usługowa, a jej zakres wynika z wielu uwarunkowań, w jakich funkcjonuje. Jest ona znaczącym elementem złożonego systemu świadczeń, służących pomocy ludziom w sytuacjach losowych

Pomoc społeczna z założenia uzupełnia inne części systemów zabezpieczenia społecznego, pełni również funkcję wyrównującą deficyty innych systemów. Często przyjmuje nowe zadania / dodatki mieszkaniowe, profilaktyka uzależnień oraz świadczenia rodzinne/, przygotowuje, na podstawie obserwowanych tendencji i trendów, grunt pod nowe, lepsze rozwiązania prawno – organizacyjne.

Główne zadanie pomocy społecznej, jakim jest szeroko rozumiana praca socjalna, zepchnięta została na margines działalności ośrodków pomocy i jej formuła od lat nie jest rozwijana, co wynika głównie z przesuwania do pomocy społecznej coraz nowych zadań i dodatkowe obciążanie pracowników bez zwiększania ich ilości. Pracownik socjalny staje się w coraz większym stopniu urzędnikiem, przyjmującym wnioski od ubiegających się o świadczenia i wypełniającym coraz bardziej rozbudowane formularze wywiadów, protokołów i oświadczeń.

Mając świadomość powyższych uwarunkowań, można podjąć próbę określenia, co jest najbardziej niezbędne i celowe do tego, aby jak najlepiej przygotować się do czekających zadań, mieć odpowiednie warunki i możliwości do ich realizacji.

Główne cele i zadania pomocy społecznej określa ustawa o pomocy społecznej, postanawiając jednocześnie, że pomoc organizują organy administracji rządowej i samorządowej, współpracując w tym zakresie z organizacjami społecznymi, Kościołem Katolickim, innymi Kościołami, związkami wyznaniowymi, fundacjami, stowarzyszeniami

pozarządowymi, pracodawcami oraz osobami fizycznymi i prawnymi.

Kształtowanie lokalnej strategii rozwiązywania problemów społecznych, przebudowa systemu pomocy społecznej wymaga określenia podstawowych wartości i celów, do których jako społeczność lokalna chcemy zmierzać.

Wartościami, którymi należy się kierować przy tworzeniu lokalnego programu pomocy społecznej są:

- harmonijny rozwój człowieka,
- aktywny udział w kształtowaniu swojego życia,
- prawo do dokonywania wyborów i ponoszenia ich konsekwencji,
- partnerstwo i podmiotowość.

PRIORYTETY PROGRAMOWE

Kierunkiem wytyczonym w niniejszej strategii jest przede wszystkim :

- doskonalenie działań ośrodka pomocy społecznej w zakresie pomocy środowiskowej,
- zabezpieczenie opieki socjalnej dla bezrobotnych bez szansy uzyskania pracy
- objęcie doradczą opieką społeczną,

I. Cel strategiczny

1. Stworzenie warunków do umożliwienia osobom i rodzinom przezwyciężenia trudnych sytuacji życiowych, których nie są one w stanie pokonać, wykorzystując własne możliwości i uprawnienia.

II. Cele operacyjne

1. Identyfikacja przyczyn ubóstwa i czynników powodujących korzystanie z pomocy społecznej.
2. Pomoc osobom i rodzinom zagrożonym dysfunkcjami, w szczególności przemocą, długotrwałym bezrobociem oraz zjawiskiem niedożywienia,
3. Pomoc osobom starszym, długotrwale chorym, niepełnosprawnym,
4. Podniesienie poziomu kwalifikacji i doskonalenie zawodowe pracowników socjalnych i asystentów rodziny zatrudnionych w Gminnym Ośrodku Pomocy Społecznej .
5. Wspieranie rodzin z problemami opiekuńczo – wychowawczymi, w celu przywrócenia im zdolności do prawidłowego wypełniania tych funkcji,
6. Przeciwdziałanie alkoholizmowi.

III. Przebieg realizacji założeń

CEL OPERACYJNY NR 1

Ubóstwo to pojęcie ekonomiczne i socjologiczne opisujące brak dostatecznych środków materialnych dla zaspokojenia potrzeb jednostki w szczególności w zakresie: jedzenia, schronienia, ubrania, transportu i podstawowych potrzeb kulturowych i społecznych.

Ubóstwo jest zjawiskiem występującym w szczególności w rodzinach wielodzietnych, niepełnych, posiadających niepełnosprawnych członków rodziny.

Efektom ubóstwa jest dezorganizacja życia rodziny szczególnie dzieci, niedożywienie, zaniedbania w warunkach mieszkaniowych oraz różnego rodzaju patologie. Współczesne ubóstwo dotyka także ludzi starszych, chorych i samotnych, posiadających niskie dochody, ludzi w wieku produkcyjnym nie mających możliwości podjęcia pracy. Osoby i rodziny pozostające w ubóstwie stają się niewydolne wychowawczo i ekonomicznie oraz dysfunkcjonalne.

Ubóstwo jest problemem dziedzicznym, dzieci pochodzące ze środowisk ubogich nie mają normalnych szans na swój rozwój.

Identyfikowanie przyczyn i czynników powodujących korzystanie z pomocy społecznej.

Z przeprowadzonej diagnozy sytuacji przez Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej w Aleksandrowie Kujawskim wynika, że przeciwdziałanie temu zjawisku i zapewnienie utrzymania źródeł dochodu jest jednym z warunków zmniejszenia liczby osób ubiegających się o pomoc. Podopieczni borykają się z różnymi rodzajami problemów, takimi jak: niepełnosprawność, długotrwała choroba oraz problemy związane ze strukturą rodziny, np. rodzina niepełna, bezradność w sprawach opiekuńczo-wychowawczych, alkoholizm, przemoc.

Skuteczne przeciwdziałanie problemom społecznym musi opierać się na ciągłej diagnozie sytuacji oraz prawidłowym przepływie informacji.

Podjęte działania :

1. Analiza rzeczywistych potrzeb społecznych.
2. Dążenie do określenia zapotrzebowania na pomoc finansową niezbędną do zaspokojenia potrzeb.
3. Rozpoznanie występowania głównych problemów społecznych i ich zasięgu.
4. Ustalenie zasad współpracy przy wymianie informacji między instytucjami i organizacjami współpracującymi z ośrodkiem pomocy społecznej

Przewidywane efekty

1. Rozpoznanie źródła zagrożeń życia społecznego na terenie Gminy Aleksandrów Kujawski.

2. Opracowanie diagnozy i wykorzystanie uzyskanych informacji w działaniach w zakresie pomocy społecznej.
3. Zwiększenie efektywności działań i skuteczne reagowanie ośrodka pomocy społecznej oraz organizacji i instytucji współpracujących na problemy aktualnie występujące na terenie gminy.
4. Wykorzystanie w celach profilaktycznych źródła informacji o przyczynach korzystania z pomocy społecznej.
5. Ograniczenie sfery ubóstwa.

CEL OPERACYJNY NR 2

Pomoc osobom i rodzinom zagrożonym dysfunkcją.

Jednym z ważniejszych priorytetów pomocy społecznej jest pomoc osobom i rodzinom, które znalazły się w trudnej sytuacji oraz rodzinom dysfunkcyjnym. Do najpilniejszych zadań w tym zakresie należy przeciwdziałanie biedzie, bezrobociu, powstawaniu patologii. Podejmowanie efektywnych działań ma ograniczać występowanie zjawiska przemocy.

We współpracy na rzecz rodzin dotkniętych **przemocą** należy stosować się do zasad:

- interdyscyplinarności, zgodnie z którą wszelkie działania na rzecz pomocy rodzinie powinny być planowane i wdrażane przez specjalistów o różnych zawodach, będących przedstawicielami różnych instytucji i organizacji, kluczowa jest praca zespołowa i współpraca;

- kompleksowości, z uwagi na fakt, iż przemoc jest zjawiskiem złożonym i wieloaspektowym. Działania te realizowane będą przez Gminny Zespół Interdyscyplinarny.

W zakresie podejmowanych działań przez pracowników socjalnych istotne jest minimalizowanie zjawiska **niedożywienia**. Właściwym narzędziem do realizacji tego zadania jest wieloletnie program wspierania finansowego gmin w zakresie dożywiania "*Pomoc państwa w zakresie dożywiania*" na lata 2014-2020.

Pomoc ta musi pozwalać na wyprowadzenie rodzin z trudnej sytuacji życiowej i zapobiegać ich marginalizacji. Służyć temu mają różnorodne formy aktywizacji zawodowej, skierowane szczególnie do zagrożonych **bezrobociem**. Bezrobocie jest zjawiskiem polegającym na tym, że część ludzi zdolnych do pracy i chcących pracować nie znajduje żadnego zatrudnienia. Pod pojęciem bezrobotnego należy rozumieć osobę nie zatrudnioną i nie wykonującą żadnej innej pracy zarobkowej, zdolną i gotową do podjęcia zatrudnienia w pełnym wymiarze czasu pracy, nie uczącą się w szkole w systemie dziennym, zarejestrowaną we właściwym dla miejsca zameldowania (stałego lub czasowego) Urzędzie Pracy. Niezależnie od rodzaju i przyczyn bezrobocia można jednoznacznie stwierdzić, że w społecznym wymiarze zjawisko to jest szkodliwe i destruktywnie wpływa na życie zarówno jednostek, jak i rodzin czy szerszych grup społecznych.

Podjęte działania

1. Pobudzanie aktywności własnej rodziny oraz osób korzystających z pomocy przy rozwiązywaniu problemów.
2. Prowadzenie wszechstronnej pracy z rodziną i wykorzystywanie różnorodnych metod i technik (w tym techniki kontaktu).
3. Udostępnianie osobom i rodzinom bezpłatnego poradnictwa specjalistycznego.
4. Współpraca z Powiatowym Urzędem Pracy w Aleksandrowie Kujawskim w zakresie pośrednictwa pracy i doskonalenia zawodowego osób bezrobotnych, aktywizacja zawodowa, promocja zatrudnienia.
5. Udzielanie pomocy osobom i rodzinom na zasadach określonych w ustawie o pomocy społecznej.
6. Realizacja wieloletniego programu wspierania finansowego gmin w zakresie *dożywiania "Pomoc państwa w zakresie dożywiania"* na lata 2014-2020
7. Wsparcie dla ofiar przemocy w rodzinie poprzez realizację Gminnego programu Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie i Ochrony Ofiar.
9. Współpraca pracowników socjalnych ze szkołami – pedagogami, wychowawcami, policją oraz Gminną Komisją Rozwiązywania Problemów Alkoholowych.
10. Pozyskiwanie środków na właściwą pomoc osobom i rodzinom jej potrzebującym.

Przewidywane efekty :

1. Zwiększenie aktywności własnej rodziny oraz osób korzystających z pomocy.
2. Umożliwienie osobom i rodzinom przezwyciężenie trudnych sytuacji życiowych.
3. Uzyskanie środków finansowych na zaspokojenie niezbędnej infrastruktury pomocowej.
4. Ograniczenie liczby osób korzystających z pomocy materialnej.
5. Umożliwienie pełnego uczestnictwa w życiu społecznym osobom zagrożonym wykluczeniem społecznym.
6. Usprawnienie systemu pomocy rodzinom dotkniętym przemocą.
7. Minimalizacja zjawiska niedożywienia.

CEL OPERACYJNY NR 3

Pomoc osobom starszym, długotrwale chorym, niepełnosprawnym

Z problemem niepełnosprawności łączy się sytuacja osób dotkniętych długotrwale ciężką chorobą. W większości przypadków są to osoby starsze.

Długotrwała i ciężka choroba wymaga stałego wsparcia i opieki ze strony rodziny lub państwa, polegającej na zapewnieniu odpowiednich warunków ekonomicznych, poprawy warunków

mieszkańcowych, zapewnieniu usług opiekuńczych, zagwarantowaniu dostępności do usług medycznych.

Osoby niepełnosprawne wymagają szczególnego rodzaju wsparcia i pomocy w codziennym funkcjonowaniu. Poznawanie i rozumienie problemów, trudności osób niepełnosprawnych jest zadaniem dla wszystkich. Osoby niepełnosprawne przez fakt niepełnosprawności nie utraciły praw osoby ludzkiej. Mają prawo jak wszyscy żyć w społeczeństwie i korzystać z dóbr cywilizacji i ją współtworzyć.

Podjęte działania :

1. Zintegrowanie osób niepełnosprawnych ze środowiskiem i umożliwienie pełnego uczestnictwa w życiu społecznym poprzez : pracę socjalną z osobami niepełnosprawnymi.
2. Doradztwo specjalistyczne i pomoc ekonomiczna (w myśl ustawy o pomocy społecznej) osobom niepełnosprawnym.
3. Pomoc w znalezieniu pracy dla osób niepełnosprawnych.
4. Pomoc w pozyskiwaniu sprzętu rehabilitacyjnego.

Przewidywane efekty :

1. Usprawnienie fizyczne i społeczne osób niepełnosprawnych.
2. Ociążenie rodzin z osobami niepełnosprawnymi oraz poprawa sytuacji materialno – bytowej.
3. Zapewnienie osobom niepełnosprawnym możliwości udziału w życiu publicznym.

CEL OPERACYJNY NR 4

Podniesienie poziomu kwalifikacji i doskonalenie zawodowe pracowników socjalnych.

Szczególnie istotną kwestią w pomocy społecznej jest kształcenie pracowników socjalnych i poszukiwanie takich dyscyplin, które umożliwiłyby im doskonalenie zawodowe. Szansą na skuteczne funkcjonowanie w pomocy społecznej i zmniejszenie ilości osób zmuszonych do korzystania z niej jest przedsiębiorczość, czyli twórcze rozwiązywanie problemów i dążenie do sukcesu przez pracowników ośrodków pomocy społecznej.

Podjęte działania :

1. Upowszechnianie etosu zawodowego pracownika socjalnego oraz uświadamianie roli i zadań pracownika socjalnego w środowisku lokalnym.
2. Zwiększenie roli pracy socjalnej w działalności Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Aleksandrowie Kujawskim.

3. Uczestnictwo w sesjach szkoleniowych, konferencjach oraz warsztatach zajęciowych z zakresu samodoskonalenia i kształcenia pracowników socjalnych.

Przewidywane efekty :

1. Skuteczniejsze działania pracowników służb społecznych.
2. Wzrost liczby wyspecjalizowanych pracowników socjalnych.
3. Podniesienie jakości oferowanych przez Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej usług.
4. Podniesienie statusu zawodowego pracownika socjalnego.

CEL OPERACYJNY NR 5

Wspieranie rodzin z problemami opiekuńczo – wychowawczymi, w celu przywrócenia im zdolności do prawidłowego wypełniania tych funkcji.

Samorząd lokalny odpowiada za tworzenie i funkcjonowanie lokalnego systemu opieki nad dzieckiem i rodziną. Jest to niezmiernie ważne zadanie, ponieważ działania na rzecz rodziny, to działania na rzecz całej wspólnoty, a wspierając rodzinę przyczyniamy się do rozwoju i wzmocnienia więzi w całej społeczności.

Podjęte działania :

- Wsparcie rodziny poprzez pracę asystenta rodziny.
- Rozbudowa sieci poradnictwa rodzinnego oraz prowadzenie profilaktycznej działalności informacyjnej i edukacyjnej w zakresie rozwiązywania problemów.
- Dostarczanie usług i świadczenie pomocy społecznej rodzinom żyjącym w trudnych warunkach materialnych.
- Współorganizowanie i współfinansowanie wypoczynku dzieciom i młodzieży z rodzin ubogich zagrożonych dysfunkcją.
- Współpraca wszystkich instytucji i organizacji na terenie gminy zajmujących się pomocą rodzinie.
- Promocja i realizacja programów profilaktycznych, terapeutycznych, psychoedukacyjnych, skierowanych do rodziców i dzieci (dotyczących profilaktyki uzależnień, edukacji – w zakresie konstruktywnego spędzania czasu wolnego, edukacji – w zakresie doboru właściwych metod wychowania, edukacji dotyczącej radzenia sobie w kryzysie).

- Wspieranie plenerowych imprez sportowych i rekreacyjno- edukacyjnych.
- Zwiększenie aktywności własnej rodziny, poprzez działania realizowane w środowisku lokalnym.

CEL OPERACYJNY NR 6

Profilaktyka i Rozwiązywanie Problemów Alkoholowych

Jednym z ważniejszych obowiązków samorządu lokalnego jest kształtowanie polityki alkoholowej. Zmiany stanu życia w Polsce oraz wysoki poziom bezrobocia spowodował w ostatnich latach silne tendencje gwałtownego wzrostu spożycia substancji uzależniających, w tym alkoholu. Zespół uzależnienia od alkoholu jest chorobą chroniczną i postępującą, która zaczyna się i rozwija bez świadomości osoby zainteresowanej. Polega na niekontrolowanym picciu napojów alkoholowych i może doprowadzić do przedwczesnej śmierci. Choroba alkoholowa ma destrukcyjny wpływ nie tylko na życie osoby uzależnionej, ale jej otoczenie. Schorzenie doprowadza do rozbicia rodzin, rozluźniania więzów społecznych, obniżenia jakości pracy, wpływa na zwiększenie liczby wypadków drogowych oraz w miejscu pracy, jest także powodem rozwoju przestępczości. Alkoholizm nie jest jedynie przejawem jakiegoś głębszego problemu psychologicznego. Jest to wyraźny i niezależny proces chorobowy. Owszem, alkoholik przeważnie miewa problemy emocjonalne, ale mają one charakter wtórny i najczęściej wynikają z samej choroby. W rezultacie skutecznego i konsekwentnego leczenia alkoholizmu problemy emocjonalne najczęściej stopniowo ustępują.

- I. Zwiększenie dostępności pomocy terapeutycznej i rehabilitacyjnej dla osób uzależnionych od alkoholu oraz udzielanie rodzinom, w których występują problemy alkoholowe pomocy psychospołecznej i prawnej:**
 1. Współpraca z Policją w ramach tzw. „Niebieskich Kart”, w zakresie kontroli placówek prowadzących sprzedaż napojów alkoholowych itp.
 2. Współpraca ze szkołami na terenie gminy w zakresie pomocy terapeutycznej dla dzieci, młodzieży i ich rodzin .
 3. Udział w szkoleniach członków gminnej komisji profilaktyki i rozwiązywania problemów alkoholowych.
 4. Udział w szkoleniach osób zajmujących się profilaktyką w szkołach na terenie gminy.
 5. Dystrybucja materiałów informacyjno-edukacyjnych (czasopisma, ulotki broszury).
- II. Prowadzenie profilaktycznej działalności informacyjnej i edukacyjnej:**

6. Prowadzenie wśród dzieci i młodzieży programów profilaktycznych mających na celu podniesienie świadomości szkodliwości picia alkoholu i używania środków psychoaktywnych i innych, bezpieczeństwa na drodze oraz dofinansowanie zakupu sprzętu niezbędnego do realizacji tych programów.
7. Promowanie zdrowego stylu życia, dofinansowanie zakupu sprzętu sportowego, zakup nagród w organizowanych konkursach sportowych i innych oraz dofinansowanie materiałów do ich organizacji, dofinansowanie organizacji imprez masowych (kultura, sport, turystyka) organizowanych na terenie gminy.
8. Organizacja, dofinansowanie obozów terapeutycznych dla dzieci i młodzieży z realizacją programów profilaktycznych.
9. Współpraca z organizacjami społecznymi, kościołem, radami sołectkami w zakresie ograniczenia spożywania napojów alkoholowych oraz kultury spożywania napojów alkoholowych.
10. Oddziaływanie na osoby, które nadużywają napojów alkoholowych w kierunku "wyrwania" ich z nałogu.

Realizacja Gminnej Strategii Rozwiązywania Problemów Społecznych Gminy to wprowadzenie w życie nowoczesnego modelu polityki społecznej gminy dającego podstawę do rozwiązania problemów zgodnie z lokalnymi potrzebami.

Strategia jest instrumentem działania władz samorządowych i instytucji pomocy społecznej, który ułatwi podejmowanie skutecznych działań dotyczących poprawy jakości życia mieszkańców gminy.

Celem strategii są działania długofalowe polegające na inwestycji w kapitał ludzki, edukację, poprawę sytuacji materialnej rodzin, działania na rzecz poprawy rynku zatrudnienia.

Gwarancją skuteczności realizacji priorytetowych celów poszczególnych programów tworzących gminną strategię rozwiązywania problemów społecznych jest trwałość i efektywność rozwiązań systemowych zapisanych w ustawie. Pozwolą one, bowiem, w istniejących uwarunkowaniach na stopniowe minimalizowanie źródeł zagrożenia bezpieczeństwa socjalnego, a w przeszłości na wyeliminowanie tych zagrożeń.

PRZEWODNICZĄCY
Rady Gminy
mgr Waldemar Bartczak